

Výroční zpráva kmene LLM

TRILOBIT

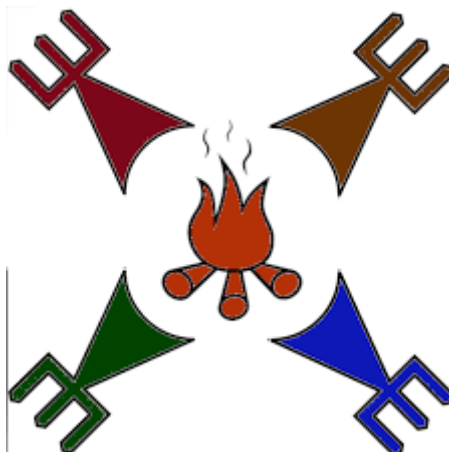
ROK 2022

Rok 2022 byl podle mého takový nadechovací. Po dlouhých dvou létech strachu a nejistoty odešlo konečně to co někteří tušili od začátku, někteří se to báli připustit a někteří se toho bojí dodnes. Po různých někdy možná nepochopitelných restrikcích a omezení jsme se konečně mohli nadechnout, říci si, že ten hloupý virus už je za námi a opět můžeme normálně žít.

Pokračujeme dále a to již dvanáct let. Tucet roků různých dobrodružství a poznávání. Tucet roků strávených po boku přátel na stezkách lesní moudrosti. Náš kmen se v tomto roce znovu nadechl a i nadále pokračujeme ve třech, podle věku rozdělených schůzkách. Jezdíme na výpravy, na hory, na tábor, na podzimky a pořádáme nejrůznější akce pro lidi z širokého okolí.

Na tomto místě myslím patří napsat poděkování. Poděkování všem, které to baví být s námi. Které baví všem těm dětem přinášet střípky radosti a ve svém volném čase jim vymýšlet program, na který věřím budou vzpomínat i když už budou sedět u táborových ohňů se zády poněkud shrbenými a třeba i když jim matka příroda začne do vlasů kreslit šedé šmouhy.

Schůzky starší Malé Lóže

Celý rok byl v činnosti Starší Malé Lóže mnohem zábavnější nežli ty roky ovlivněné Covidem. Schůzky jsme měli zaměřeny hlavně na vzájemnou spolupráci a pomáhání druhým. Začátek roku jsme měli možnost být v tělocvičně a tak jsme trénovali hlavně Ringo, Kolotoč a také Lakros.

Udělat něco záslužného pro druhé je pro woodcraftera samozřejmostí, proto jsme spolu s Matoušem pomohli se stavbou krmítek pro ptáčky nebo jsme několik schůzek věnovali brigádě pro obnovu Božích muk nedaleko Choltic.

Dělat věci společně je vždy o komunikaci a to je třeba se neustále učit. Aby nesoutěžily děti stále ve stejných týmech, každou schůzku jsme losovali nové složení. Někdy to vyšlo tak jak si kdo přál, jindy ne, ale nikdy nechyběla sranda.

Od března jsme už rádi chodili hrát hry ven na louku. Skoro všichni zvládli orlí pero Setonův běh. Pokud jsme nemohli být venku, pokračovali jsme v hraní slovních her opět zaměřených na komunikaci a spolupráci.

Schůzky před prázdninami jsme věnovali orientaci s buzolou a porozumění jak se vyznat v papírové mapě obzvláště v dnešní moderní době, kdy má každý navigaci a GPS v telefonu.

Umět si správně postavit střechu nad hlavou není vždy jednoduchá záležitost. Snahu měli však všichni.

V průběhu celého roku jsme se věnovali tradičním činnostem jako je střelba z luku, lasování, šifrování, apod. V létě jsme už trávili čas i u vody a užívali si sluníčka.

Schůzky mladší Malé lože

Schůzky se Šawi, Nelou a Bivojem byly do prázdnin jako SKŘÍTKOVÉ a po prázdninách už Mladší malá lože s Išton a Kamzíkem. V první části jsme se vyřádili v tělocvičně, občas zašli na schůzku do klubovny či do knihovny, zdokonalovali se v poznávání přírody, učili jsme se topografické značky, uzlování, šifry a hráli spoustu her. Z jara jsme pálili klestí u Božích muk na Luhách, vyjeli jsme na odpolední cyklo výlet, užili jsme si výlet do Turkovic (výroba nožů, návštěva rodinné biofarmičky, opékání buřtů), tradiční jarní závod Ptačí biatlon nesměl chybět. V červnu jsme vyrazili do Jedousova „vyřadit se“ lovením vodním živočichů a poslední červnová schůzka piknik „U platanu“.

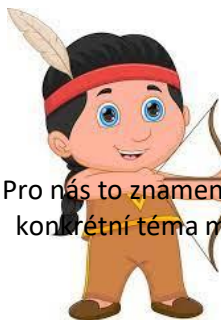
Od září nastaly nové časy. Bivoj se chystal na studia, Nela se soustředí na maturitu a Kamzík kupodivu nemá v úterý trénink a Išton je ochotna také pomoci. Začátek podzimu byl velice pestrý a orientovaný především na plnění orlích per. Zkoušeli jsme například cyklistické dovednosti, znalosti Morseovy abecedy nebo skákání přes švihadlo. Adventní čas jsme si zpřijemnila pečením vánočního cukroví. Když už k nám počasí přestalo být přívětivé, scházeli jsme se v tělocvičně. Právě zde jsme kalendářní rok na schůzkách ukončili s tím, že jsme si zahráli několik napínavých her, ale také splnili pár zdánlivě nedosažitelných orlích per.

Schůzky Skřítků

Nový rok a nové začátky, jak se často říká.

Pro nás to znamenalo zas a znovu pokus o nové téma schůzek 😊. Rozhodování nakonec dopadlo tak, že konkrétní téma mít nebudeme a naši pozornost zaměříme na plnění korálkových činů. V tomto duchu jsme pokračovali do konce školního roku.

Jakmile začalo prokoukávat jarní sluníčko, trávili jsme většinu schůzek v naší oboře. Sítkami si děti lovily vodní živočichy a snažili se je podle atlasů poznávat. Vydali jsme se také poslouchat místní ptáčky a snažili jsme se nějaké dalekohledem pozorovat. Nedokážu však přesně určit, jak moc úspěšní jsme byli. Ten, kdo stihnul dalekohledem zaměřit alespoň jednoho ptáčka, byl pro všechny borec.

Po prázdninách jsme my, jakožto vedoucí, přišli s novým, super promyšleným tématem schůzek pro další školní rok, který už URČITĚ budeme dodržovat. Cestování časem. Každou schůzku se nacházíme v jiném časovém období, které má důležité postavení v historii. Takto můžeme děti seznámit s významnými osobnostmi, vynálezci, panovníky, objeviteli a cestovateli a zároveň jim představit i jiné státy, kultury a hodnoty minulých časů. Na konci schůzky se v oblíbeném kole štěstí vylosuje nové období či osobnost na schůzku další.

shutterstock.com · 88565251

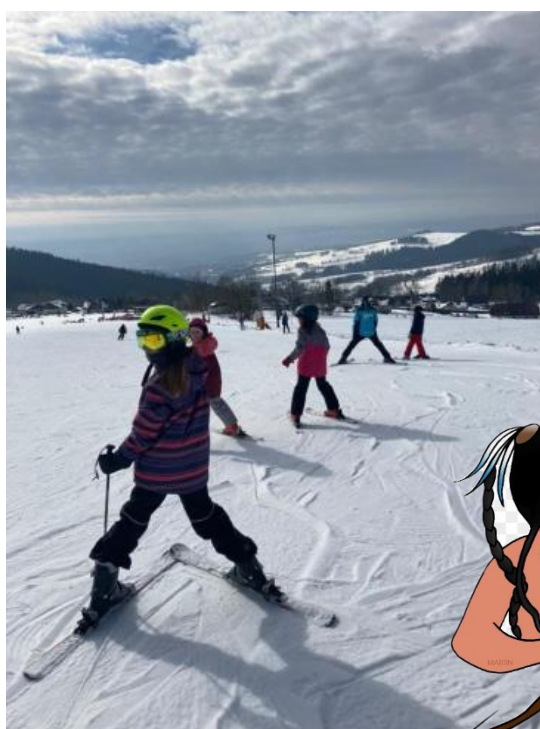
Hory- Expedice Himalaya 2022

Akce Hory s názvem Expedice Himaláje proběhla, jako každý rok, o jarních prázdninách, ale už na jiné chatě než předchozí roky. Chata Strážná ve Strážném byla sice trochu v zašlém stavu, ale pro naše potřeby byla víc než dostačující.

Hned po příchodu jsme si zažili dost srandy, když naše auta, která nám vezla věci musela přijíždět k chatě po zledovatělé silnici. Což se samozřejmě neobešlo bez tlačení aut a nasazování řetězů. (poté co jsme se za pomoci kolemdoucích snažili 1,5h nasadit řetězy na Zelího auto, jsme zjistili, že Bivoj koupil menší velikost)

Lyžování jsem si užili, ať už na kratších sjezdovkách v samotném Strážném nebo ve ski areálu Bubákov (který disponoval suprovou 1,5km dlouhou sjezdovkou) kam jsme se dopravovali mini busem.

Oblíbená kratochvíle na sjezdovce zahrnovala veliké utrácení peněz za dobroty v bufetech na sjezdovkách.

Proběhla taky krátká půldenní výprava na běžkách, která nadchla snad všechny s výjimkou Nory (ta běžky už z podstaty věci odmítá léta, a tak zůstala na chatě a vařila večeři) a pro okolí, velice vtipného, neustále padajícího, Velkého Petra, který si v jednom kuse stěžoval na půjčené běžky.

Oblíbenou zábavou, mimo příběhové hry a lyžování, bylo taky hraní pin-pongu, stavění iglú a bobování za chatou. O něco míň oblíbenou výplní volných chvil bylo vaření, které každý den obstarával jeden z týmů.

Jeden večer k nám dorazil přednášet i člen záchranné horské služby. Bohužel na přednášce byli z uběhlého dne všichni tak unavení, že půlka z naší výpravy usnula dřív, než pan záchranář dopřednášel.

Kurz sebeobrany

Dne 13.3. 2022 jsme uskutečnili kurz sebeobrany, díky Nela, která studuje policejní obor a tento výcvik je součástí její výuky. Na pomoc si přivolala spolužačku Simonu Nevolovou a trenéra Máru Pecku, který vede kurz sebeobrany v Pardubicích.

Tento den byl rozdělen do dvou traktů, jeden byl od rána a toho se zúčastnily děti do 5. třídy. Kurz byl upraven, tak aby děti vše svedly. Samozřejmostí byla rozcvička, protažení a nějaké hry pro zabavení. Poté jsme se dali do toho. Vyzkoušeli jsme si různé chvaty, údery a kopy, zároveň jsme se naučili jak případné útoky vykrývat.

Po konci prvního kola byla krátká pauza a hned na to se šlo na kurz pro dospělé. Ze začátku byla potřeba opět všechny pořádně rozehrát a protáhnout, program byl celkem obdobný jako v ranním kole. Ovšem u dospělých to nebylo podáno formou hry, ale pořádným procvičením. Bylo přidáno i pár těžších cviků, což byli chvaty „osotogari“, „ogoši“ a „seinoge“. Po ukončení výcviku nás ještě čekala seznamovací část s různými obrannými prostředky jak už od pepřového spreje až po různé klíčenky a obušky. Myslím si, že kurz pro nás byl přínosným pro přiblížení si toho, co se učí Nela ve škole..

Sněm kmene v Hostinném

Vzhledem k tomu, že se v našem kmene splnilo několik zasvěcovacích stezek, bylo potřeba svolat sněm kmene. Tento byl již 19 v pořadí. Jako útočiště nám posloužila skautská středisková základna v Hostinném. Zde bylo k dispozici několik pokojků, prostorný sál a velká kuchyně. Pěkný byl i přilehlý park.

V rámci tohoto prima víkendu jsme promítali filmy nebo pohádky, hráli na kytary, zažili spoustu legrace.

V sobotu jsme navštívili ZOO Dvůr Králové nad Labem kde jsme si zahráli velikou hru na hledání živočichů tak, abychom jejich jmény zaplnili celou abecedu. Po návratu jsme společnými silami připravili sněm na kterém bylo přijato do kmene celkem 10 nováčků a uděleno 19 Orlich per z toho 5 velkých.

V neděli před odjezdem jsme stihli projít 4,8 kilometrovou trasu „Mravenčí stezky“, která byla pro nás všechny velmi poučná.

Uklidíme Česko

V jednu dubnovou neděli v devět ráno se nejen woodcrafteri sešli na nádvoří choltického zámku, aby zase jednou společně udělali ze světa lepší místo, nebo alespoň z toho našeho malého kousku světa. Sešlo se nás okolo šedesáti, přičemž bylo více dětí. I počasí se vydařilo, takže jsme mohli po skončení uspořádat, po covidové přestávce, tradiční občerstvení formou opékání špekáčků, v zázemí fotbalového hřiště. Uklidili jsme Choltice, oboru a přilehlé komunikace.

Den Choltické obory

Sliby se mají plnit, proto jsme do toho šli. Luce (naší ligové obětavé hospodářce) jsme při přípravě loňských dotací přislíbili přihodit do našich Akcí pro veřejnost ještě jednu na environmentální téma. Naše verze směřovala k celodenní hře pro celou základní školu s použitím mobilní aplikace Actionbound. Tu jsme vyzkoušeli pro adventní hru a měli s ní už zkušenosti. Pro snadnější průběh celého dne jsme oslovili žáci 9. třídy a požádali je o pomoc. Svými znalostmi a rozvahou byli pro žáky 1. stupně ve skupinkách stabilitou a velmi přispěli k hladkému průběhu celé hry.

V aplikaci jsme vytvořili otázky, které podle mapy a GPS souřadnic, děti plnily. Některé byly vědomostní, jiné kreativní, hledací...

Zkuste si je s námi:

V okolí najdete stále zelený keř s červenými plody. Ty obsahují prudce jedovatá semena, která po rozžvýkání a pozření mohou způsobit i smrt. Ptáci se jimi však neotráví. Plody polykají celé a nestrávená semena z nich vyjdou ven spolu s trusem.

Z mladých větviček hledaného stromu si můžete připravit chutný čaj, který pročišťuje mysl a udržuje dobrou paměť. V zimě se tento strom pozná snadno podle černých pupenů. Dosahuje výšky 30 – 40 m. Který strom hledáme?

Celou hru skupinky putovaly po oboře samy, jen s mobilem, pomocníkem 9. třídy a dozorujícím učitelem, než se dostaly k rybníku Zrcadlo, kde našly několik stanovišť s následujícími úkoly|:

- pozorování dalekohledem
- parfémy – vytváření
- výroba Tobiáše Lolnese, představení knihy a příběhu malých lidiček, kteří žijí ve stromě (krátkou načtenou ukázkou) – umístění Tobiášů na jeden společný strom
- lovení sítkami v rybníku Červený nebo Zrcadlo
- určování přírodnin v látkových pytlíčcích - hmatem

Závěr s vyhodnocením nejlepších skupin se konal na školním dvoře. V duchu ekologie jsme rozdali květiny „trvalky“, které si děti mohou zasadit do svých zahrádek a budou jim ještě dlouho připomínat, že přírodu je nutné znát, ale také se učit o ni pečovat.

Jarní vandr starší Malé lože

Po dlouhé době, kterou vyvolal Covid, jsme se rozhodli prověřit naše batohy a zkusit využít woodcrafterské dovednosti v praxi. Poté co se nám sešel volný víkend s vidinou hezkého počasí, bylo naplánováno odjet v pátek vlakem z Choltic přes Pardubice do Slatiňan. Odtud nás čekalo pěšky ujít krásných 32Km . Odchod z civilizace jsme oslavili slavnou zmrzlinou ze Slatiňan. Cestou k místu prvního

nocování jsme si užili návštěvu „Kočičího hrádku“. První noc jsme strávili v okolí, a někteří i přímo na cimbuří, „Vyhlídkové věže Na Chlumu“. Za zvuku kytar jsme si opekli buřty a načerpali síly na druhý den. V sobotu jsme cestou navštívili zříceninu hradu Rabštejnec. U něj byl ten nejlepší čas se naobědvat a i si zahrát několik her (postav vyšší kamennou věž, sestřel kamennou věž). Zde nám také Metyma názorně ukázala svou SPECIÁLNÍ TECHNIKU PRO NASAZOVÁNÍ BATOHU. Následovala krátká cesta k „Lomu plných zkamenělin“, kde jsme měli možnost ocitnout se na prvohorním mořském dně. Skrze pole a louky jsme došli na limonádu do hospody Janovanka v obci Janovice. Zprostředkovaně, skrze pana hostinského, jsme dostali svolení od starosty k přespaní u nově vybudované „Aleje k výročí 100 let republiky“. Než jsme tam však dorazili, rozsezení z pohostinství, využili jsme možnosti krásného hřiště s umělou trávou, průlezkami a lanovkou. Na začátku aleje měli místní dobrovolní hasiči své zázemí = klubovnu s velikou zastřešenou terasou , s kadibudkou 😊 a ohništěm. Opět byla krásná noc pod jasnou noční oblohou s usínáním při zvuku kytary. Kontrolu náčelníka dobrovolných hasičů již nikdo z dětí neregistroval. Po snídani už naše kroky směřovaly směr Choltice, se zastávkou na buchtu a nanuka od Maki, s občerstvovací pauzou v pekárně v Heřmanově Městci a obědovým odpočinkem na rozhledně Borůvka. Jak vandr začal v cukrárně se zmrzlinou, tak příjemně skončil v zámecké restauraci u piva (limonády 😊). Kdo na tomto vandru byl, ví a zažil mnohem víc nežli jsem tu napsal, kdo tam nebyl má holt smůlu. Jsem moc rád, že já jsem měl to štěstí tam být

Tamalo

Opět na Malém Waldenu, tentokrát na téma: **Cesta kolem světa.**

Aby se vše zvládlo, musí se jet již v pátek. Cesta vlakem nám poklidně ubíhala, i když ze začátku byly obavy, zda si všichni sednou. Nakonec se všichni poskládali a jelo se. Vystoupili jsme na nádraží ve Sklenném nad Oslavou. A ještě krátkou cestu jsme museli ujít k tábořišti. Zde už na nás čekal Zelí a postavili jsme pro náš početný kmen dvě týpí.

Druhý den ráno po vydatné snídani začala hra, kdy jednotlivci vyzkoušeli své dovednosti, jako je vázání uzlů, orientace v mapě, lukostřelba, poznávání vlajek, oprava oděvů a jiné.

Tradičně probíhá i soutěž v rozdělování ohně, kdy si mohou zúčastnění vyzkoušet a porovnat své dovednosti s ostatními.

Ve večerních hodinách bývá sněm ML a především udělování orlích per a titulů za vykonané činy. Je to vždy kouzelná chvíle, kdy jsou všichni svátečně indiánsky oblečení, zapaluje se sněmovní oheň a člověk se rázem ocitne v jiné době.

Tamalo je úžasná příležitost k navázání kamarádství s ostatními kmeny z různých částí republiky, bohužel program je vždy tak obsáhlý, že není mnoho času. Ale byly tam kmeny: Strážci údolí, Bobři, Ťapáč, Tančící lososi, Stopaři, my Trilobit a další.

Cyklovýlet starší Malé lože

Jelikož přibýlo dnů, kdy bylo více krásného počasí nežli deštivého, odhodlali jsme se prověřit během prodloužené úterní schůzky kola. Měl jsem připraveno několik tras v okolí Choltic od 25 do 45 km. Nakonec byla zvolena zlatá střední cesta = 33 km. Celkem 9 odvážných se vydalo směr Přelouč, aby se zastavilo na technické památce „Semínský akvadukt“ a s vidinou krásných koní dojelo až do Kladrub nad Labem. Avšak po koňských hřívách se slehla zem. Nevadilo to však, jelikož zastávka na zmrzlinu v Řečanech to dostatečně nahradila. Jelikož jsme nic nenechali náhodě, přibalili jsme si i plavky a k závěru naší cesty se vykoupli v Senickém rybníku. Krásnou sladkou tečkou za naším šlapáním bylo nanukobraní u Bětky v Lipolticích – moc díky 😊. Už se těším, až si opět spolu vyjedeme. Rád bych i na delší trasu s přespáním někde v přírodě.

Lakrosový turnaj.

Chtěl bych říct, „jak už je naším zvykem“ ale to nemohu, protože jsme tuto akci navštívili teprve po druhé, navíc po delší době. Naše cesta započala už pár měsíců před turnajem. Pravidelně jsme se scházeli, abychom zlepšovali své lakrosové dovednosti. Opravdová cesta začala první víkend v červenci. V pátek odpoledne jsme se všichni sešli na nádraží v Přelouči a vyrazily jsme směr Mšeno. Lakrosový turnaj tam pořádal kmen Stopařů. Po dlouhé a zdrcující cestě plné nervozity před turnajem jsme dorazily na místo, kde jsme si jen postavily stany, uvařily večeri a ulehly ke spánku.

Zatímco někteří z nás v sobotu ráno vyspávaly, někteří se vydali do města zakoupit snídani. Po jejich návratu jsme se nasnídali a turnaj mohl vypuknout. Hrál se ve dvou skupinách po čtyřech týmech. Z nich se pak postupovalo do finálových soubojů. Tento systém turnaje pro nás znamenal, že jsme museli zabrat hned od prvních minut prvního zápasu. Ve skupině byl náš výkon nekompromisní a bez ztráty jediného bodu postoupily do finálového zápasu. Ten se odehrál v pozdních odpoledních hodinách. Byla to bitva do posledních minut, ale nakonec jsme podleli šikovnému týmu Bobrů. Druhé místo tedy bereme jako úspěch, o kterém jsme ani nesnily.

Po vyhodnocení už jsme si jen užily společný večer s hráči ostatních týmů a v neděli ráno unavení, ale šťastní vyrazily domů.

Trilobitman

Znáte ten pocit, kdy stojíte na startovní čáře, vaše svaly jsou napnuté k prasknutí, tepová frekvence je vlivem přívodu adrenalinu posunutá daleko nad normální hodnoty, tlukot srdce cítíte téměř v krku a vaše mysl čeká jen na tu jednu, jedinou milisekundu? Čeká až vaše uši zaregistrují startovní výstřel, dají mozku signál, že teď je ten správný a jediný okamžik kdy můžete vyrazit vpřed.

Pokud to neznáte, vězte, že to je jedna z věcí, proč to děláme. Sami jsme to zažili a nyní to prostřednictvím našeho triatlonového závodu chceme poskytnout dalším. Vždyť přeci pomyslná Setonova studna je překrásná v tom, že se dá kopat jakkoli hluboko a jakýmkoli směrem.

Po dvou letech odmlky byl náš Trilobitman zpět.

Toto klání není určeno jen závodníkům, kteří chtějí mít doma plnou policičku pohárů a fotek ze stupňů vítězů, ale hlavně těm, které baví přijímat výzvy. Těm, kteří chtějí pokořit sami sebe a svoji věčně se podceňující mysl. Prostě těm, kteří si chtějí dokázat, že na to mají.

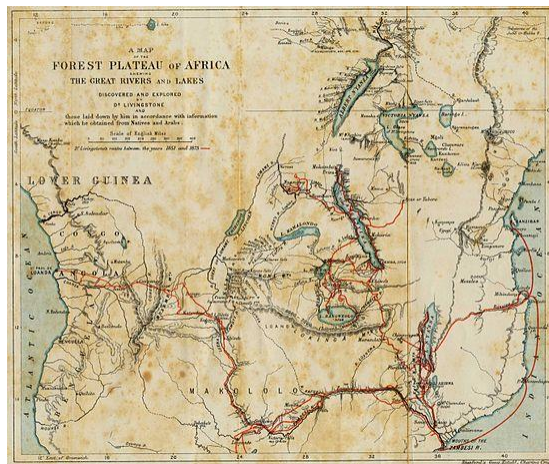
Pro někoho může být 500 m plavání, 18 km na kole a 4,5 km běhu pouhá rozcvička, ale pro běžného našince zmoženého kancelářskou prací to výzvou opravdu je. Bylo nám velkou ctí, že k nám z nejrůznějších koutů naší vlasti dorazilo téměř 40 soutěžících a mezi nimi i ucházející ekipa woodcrafterů. Těm všem spolu s několika desítkami přihlížejících a fandících diváků se podařilo vytvořit krásný a dramatický závod.

Kdo závod vyhrál není zase tak důležité, protože pro mě byla vítězstvím příjemná a přátelská atmosféra, příznivé počasí a hlavně všichni ti, jimž se na trati Trilobitmana podařilo spatřit cílovou pásku

2.7. – 16.7. – Tábor Po stopách Livingstona

Svět z pohodlného křesílka střední Evropy se zdá jako to nejkrásnější místo pro život. Málo kdo si však uvědomuje, že ne všude je samozřejmostí elektřina, pitná voda či teplo. Afrika nám posloužila jako ukázka toho, že na spoustě zemí bojují lidé každý den o holý život.

Na našem tábořišti na Kubátce se sešlo osm výprav sponzorovaných předními světovými vydavateli novin jako Herald Tribune či Corriere de la Serra a vydali se po již dávno zavátých stopách doktora Livingstona. Na svých cestách poznávali jaká Afrika je.

Během čtrnácti táborových dní výpravy navštívili Zanzibar s jeho proslulými klikatými uličkami, diamantové doly poblíž Johannesburgu, safari v Tanzánii, Viktorininy vodopády, Stolovou horu či proslulou poušť Kalahari.

Na vlastní kůži poznávali krásu dalekých krajů i jejich odvrácenou, temnou tvář plnou nebezpečí a boje o udržení holého života. Zjistili, že Afrika je plná problémů. Pitná voda zde není samozřejmostí a už vůbec ne vymoženosti západního světa jako elektrický proud, splachovací záchody, škola nebo zdravotnická péče.

Jak byly všichni rádi, že na Afriku si jenom hrajeme a nemusí tam žít. Aby však všechno nebyla jen hra pozvali jsme na tábor i návštěvy, které nám o Africe vyprávěli, protože tam byli nebo se tam dokonce narodili. Opravdovým zpestřením všedních táborových dnů byla návštěva roditěho Senegalce, který nás učil domorodým písním a tancům, Vojty Hlásného, který projel Afriku na motocyklu ČZ a Markéty Havlové s jejím bubnováním a pohádku, která vždy dovede mile pohladit na duši.

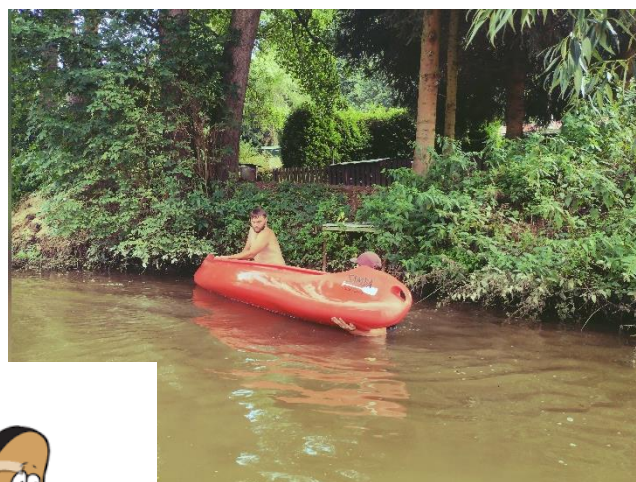
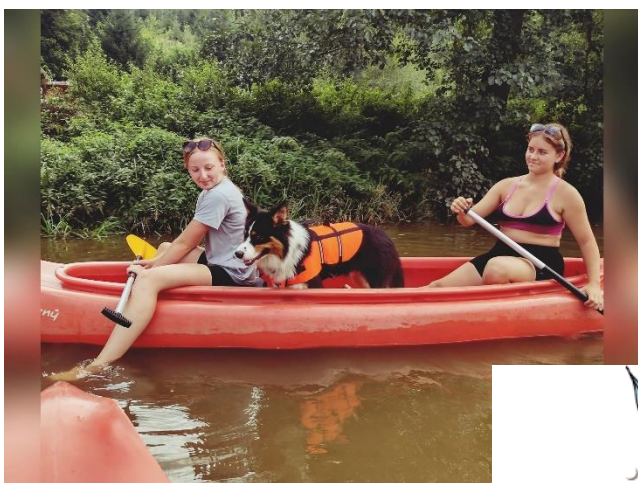
Na táboře nechyběli ani klasické woodcrafterské záležitosti jako plnění orlích per, indiánská sauna inity, lukostřelba a samozřejmě slavnostní sněm kmene. Velice nás potěšila i návštěva náčelníka ligy Chlupa a ligového ohnivce Wičháký.

Jo a ještě bych zapomněl na ty, které na tábory běžně nejezdí a na našem byly úplně poprvé.

Trilobití voda Sázava 2022

V letošním roce jsme se, jako již tradičně, vypravili také na vodní putování. Tentokrát jsme se vydali na splouvání Sázavy. Čekala nás trasa z Horky nad Sázavou do Kácova a další den z Kácova do Českého Šternberka. První den jsme ještě ne v úplném počtu vyrazili vlakem do Horky, kde jsme v kempu přespali a těšili se na dobrodružství před námi. Ráno dojeli i opozdilci a nám už nic nebránilo vyrazit. Půjčili jsme si lodě, oblékli vesty a vyrazili. Po ne vždy úplně jistých prvních metrech jsme zabrali pádly a za chvíli už jsme pluli jako zkušení vodáci. Počasí nám přálo, takže po deštích přechozích dnů jsme měli dost vody a zároveň na nás po rozplynutí ranních mlh vykouklo sluníčko. Na cestě nás čekalo několik výzev v podobě jezů, ale také jsme si užili spoustu legrace při společném soulodění. Nakonec se ukázalo, že největším ohrožením našich suchých triček jsme my sami a někteří z nás na vlastní kůži zkusili teplotu vody naplno. Asi všem z nás se i dnes objeví na tváři úsměv při vzpomínce na to, jak se Bivoj s Fandou snaží znovu vrátit na loď aniž by přišli o boty anebo důstojnost 😊 Celou výpravu jsme zakončili na hradě Český Šternberk noční tematickou prohlídkou, kdy jsme se přesunuli do roku 1947 a v předvečer své svatby nás provedla samotná Karolina Sternbergová. Druhý den, už jsme se jen ráno sbalili a vlakem vyrazili směrem domů.

Podzimky

Na podzimní prázdniny jsme se vypravili do Kateřinic. Na okraji malé obce mezi Valašským Meziříčím a Vsetínem se nachází skautské dětské centrum Březiny, které jsme tentokrát využili jako zázemí pro několikadenní výpravu. Do Kateřinic jsme se vypravili vlakem přes Olomouc a Přerov. Cesta vlakem nám rychle ubíhala i díky tomu, že jsme si ji krátili třeba hraním karet. Nakonec jsme dojeli do Jablůnky a čekala nás první výzva – dojít s plnou polní 5 km až do Kateřinic. S bravurou to zvládli nejen ti starší, ale i ti nejmenší.

Dětské centrum Březiny nás přivítalo nejen velmi příjemným prostředím, ale také sluncem nad hlavou a poté, co jsme se ubytovali a zabydleli jsme stihli ještě večerní hru v lese.

Celé podzimky se nesly v duchu návratu k přírodě a znovuobjevování jejích krás. V tomto duchu se nesla i celodenní výprava hned druhý den. Ráno jsme si museli přivstat a vyrazit směrem do Jablůnky, abychom stihli vlak do Vsetína. Cestou se k nám připojili Ája a Hočhóka z kmene Okwaho s jejich malou Aničkou. Nenašli bychom asi lepší průvodce, protože Hočhóka je strážcem CHKO Beskydy, a tak nás čekal nabitý program a jistota nových zážitků. Počasí nám přálo a my jsme se ve Vsetíne v rámci pauzy mezi přestupy vydali do blízkého parku, kde jsme objevili nultý valašský poledník.

Následně jsme autobusem vyrazili nahoru na Dušnou a vydali se po naučné stezce Klenov vstříc novým zážitkům. Kromě samotné cesty a zajímavých informací o místní historii i přírodě od Hočhóky nás také čekala velká hra. Naším cílem bylo objevit, co nejvíce druhů jak místní fauny, tak flóry. Dokumentovali jsme je fotografiemi a těšili se, že po návratu k obrázkům přiřadíme také jména a názvy druhů. Také jsme si cestou vyzkoušeli na vlastní kůži, jak funguje les a jak mu pomoci se bránit proti škůdcům, především kůrovci. Po 13 km v nohách jsme se autobusem vydali zpět do Kateřiníc a těšili se na dobrou večeři.

Třetí den podzimek byl napůl odpočinkový a relaxační po předchozích náročných dnech. Čekal nás výlet do vsetínského bazénu. Vyrazili jsme tentokrát autobusem a pak se z autobusového nádraží podél Bečvy vypravili směrem k bazénu. Ne všichni to ale vydrželi až do bazénu a už cestou během svačiny se osmělili a skočili do řeky. V bazénu jsme si užili vířivku, tobogán i další atrakce a taky společné hry, a hlavně spoustu legrace. Po bazénu jsme se vpravili autobusem zpátky do Kateřiníc. To ještě nebyl ale konec dne a my potřebovali dohnat resty, a tak jsme vzali do ruky různé encyklopedie a google a začali vyhledávat názvy a jméno všech druhů rostlin i živočichů, které jsme našli na výpravě předchozí den.

Čtvrtý den jsme strávili v Kateřiních, čekaly nás hry, a to nejen na vytrvalost, ale i na znalosti. Dopoledne jsme dávali pozor při prezentaci přírodnin, a tak nás odpoledne vůbec nezaskočil úkol najít mezi přírodninami právě ty, které jsme dopoledne v prezentaci neviděli. Navečer nás čekala velká výzva. Naším úkolem bylo rozdělát oheň poslepu pomocí navigátora. Důležitým zakončením dne se pak stal sněm. Do kmene jsme přijali Nikolku, která dále ponese jméno Askezi.

Pátý den už nás čekala jen ranní píseň, a pak především balení a úklid. Vrazili jsme směrem na vlak, zase s plnou polní 5 km do Jablůnky. Cesta zpět se nám trochu protáhla, díky problémům na železnici, ale nakonec jsme přeci jen šťastně dorazili domů.

Drakiáda se Šrekem

Letos jsme s chutí a elánem opět připravili drakiádu. Stejně, tradiční místo, louka za Severní ulicí se nám opět stala místem setkání s draky. Letošní téma bylo pohádkové. Kdo by dnes už neznal zeleného „Šreka“. Něco bylo potřeba připravit už den předem. Velké šapitó zabere delší čas, jak na přípravu, tak samotnou instalaci. Drobná skupinka už tak naskočila v pátek a v sobotu se spojili síly všech a my tak byli už po obědě připravení na návštěvníky a jejich draky.

Jako vždy pořádáme soutěž o nejhezčího doma vyrobeného a létajícího draka. Také se už tradicí stala soutěž rodičů o chutný pokrm. Letošní téma nás zlávalo dát jako podmínku k pokrmu cokoliv kde hlavní přísadou bude něco zeleného. A bylo vidět, že se s tím popasovali velmi dobře. Občerstvení v podobě ochutnávků výtvořů tak příjemně obohatil sobotní odpoledne. Z občerstvení však na návštěvníky čekaly skvěle smažené minikoblížky „myšky“, káva, čaj, ale i něco na zahřátí pro ty velké. V sobotu ráno ještě pršelo, pak déšť ustal a věděli jsme, že vše bude probíhat, tak jak má. Přihlášení draci létaly po obloze. Vítr foukal úsporně, přesto draci vzlétly. Bohužel né na moc dlouho, protože začalo pršet. Porotci však měli možnost vše sledovat a hlasovat tak pro ty nej.

Přestávku během odpoledne zajistilo krátké taneční vystoupení, kde se mohli roztančit úplně všichni. Velkým překvapením v programu se pak stala firma, která nabízí netradiční jídlo. Jídlo budoucnosti.

Červíci. Krátké seznámení se s produkty a následně ochutnávka pro ty odvážné. A odvážných ochutnávačů bylo opravdu překvapivě mnoho. Příjemné odpoledne jsme zakončili vyhlášením nejkrásnějšího draka a vyhlášením nejchutnějšího pokrmu.

Děkujeme všem, kteří pomáhali, ale i těm, kteří přijdou a podpoří tuhle již tradiční akci našeho kmene. Nu a jaké téma drakiády připravujeme na další rok??? Tak na to si budete muset ještě pár měsíců počkat.

Podzimní výprava do Olomouce

Byť naše původní plány byli navštívit muzeum Emila Holuba v Holicích, museli jsme rychle věci přehodnotit a naplánovat jinak. Na doporučení jsme se rozhodli jet až do Olomouce a navštívit tam „Pevnost poznání“. A pevně věřím, že se nenašel nikdo kdo by této změny litoval. I přes delší cestu vlakem, která v podání Trilobitího cestování nikdy není ničím jiným nežli velikým dobrodružstvím (obzvláště zpáteční cesta a čekání na uvolnění tratě), se nám naskytla možnost, ponořit se do tajů vědy, techniky, přírody a vesmíru. Mohli jsme si vyluštit mnoho zapeklitých hlavolamů, vyzkoušet různé stroje – nejlepším asi byl kosmonautický trenážér, kuličkovou dráhu, přenos morsevky. V sekci věnované lidskému tělu se dalo doslova proplout krevním řečištěm, nebo se postavit vedle obřího oka. Moc hezká byla expozice věnována přírodě. Velké téma tu bylo zaměřeno na VODU V PŘÍRODĚ a vše s ní spojené. Víte kolik procent soli je v jakém moři? Víte co je to INTERAKTIVNÍ PÍSKOVIŠTĚ simulující proudění vzduchu mezi kopci? Ne? Tak v „Pevnosti poznání“ se to určitě dovíte. Třešinkou na dortu bylo navštívení místního planetária a expozice o vesmíru a těžko pochopitelných jevech jako je infrazářeni, přenos zvuku pomocí světla nebo i o tom jak vypadá termovize v praxi.

Akce Keya plus

Akce, která byla již v minulosti velmi oblíbená, letos shledala ještě větší úspěch. Vznikla za účelem pobavit nás teenagery, jako odměna za pomoc při schůzkách. Téma letošního víkendu byla reality show The Mole. Přičemž byl ve hře vybrán jeden z nás, který se pro tento víkend stal agentem(the mole), ostatní se proměnili v soutěžící s neskonatelnou touhou po výhře. Cílem agenta bylo kazit soutěže, za které ostatní vydělávali peníze tak, aby nikdo nepřišel na to, že to pravé on je agent. Soutěžící se snažili poznat, kdo jim hru kazí a zjistit tak, kdo je the mole. Od tématu the mole jsme trochu upustili, a to ve chvíli kdy byl čas na naši oblíbenou soutěž Masterchef. Letos jsme si ji ale obzvláštnili tím, že jsme si museli vylosovat, který chod budeme vařit. Výlet na panskou skálu nám trochu vařící soutěž zkomplikoval, ale i tak jsme to zvládli a v pozdních večerních hodinách jsme se konečně najedli. Po napínavém hlasování nakonec zvítězila lahodná rybí polévka. To už se nám víkend pomalu chýlil ke konci a tak už jsme všichni byli zvědaví, kdo z nás si s sebou domů odveze výhru. K velkému údivu všech zúčastněných nás všechny obehrál a díky tomu i zvítězil agent. I přesto, že se nám všem chtělo na chatě ještě zůstat, bohužel už to nešlo... Vydali jsme se tedy na zdlouhavou cestu domů, při které jsme se všichni pořádně prospali...

Mikulášská nadílka

Jako každý rok, tak i letos vyrazil do ulic Choltic a okolí Mikuláš s andělem a čerty. Pro ty hodnější, kteří se od minulého roku zlepšily, měl Mikuláš dokonce nachystané balíčky se sladkostmi. Děti měly pro Mikuláše naopak připravené krásné básničky nebo písničky. Čertům děti slíbily, že se polepší, a tak nakonec čerti pytle ani nevyužili. Celý podvečer proběhl v naprostém pořádku a klidu a odstartoval příjemnou Vánoční atmosféru.

Advent na Zámku

Tak i k nám zamířila zima a s ní Advent na zámku. Je to pro nás již tradiční akce, z které určitě nikdo s prázdnými rukama neodejde. Na zámeckém nádvoří bylo mnoho stánků nabízejících řemeslné výrobky od háčkových ozdob, šperků, koření, pletených ponožek, tkaných šál, domácích sirupů až po voňavé klobásy z jelena či daňka. V tvořivé dílničce si mohli děti za malý peníz nebo i zdarma vyrobit maličkost na památku. Za vydatné pomoci rodičů se připraví kupa materiálu, ze kterého se potom vyrábí spousta krásných ozdob, přání, trpaslíků, záložek a pod. Nedílnou součástí je i „Živý betlém“, díky kterému se návštěvníci mohou poklonit Ježíškovi a načerpat tu správnou vánoční atmosféru.

Výprava starší Malé lože do Planetária

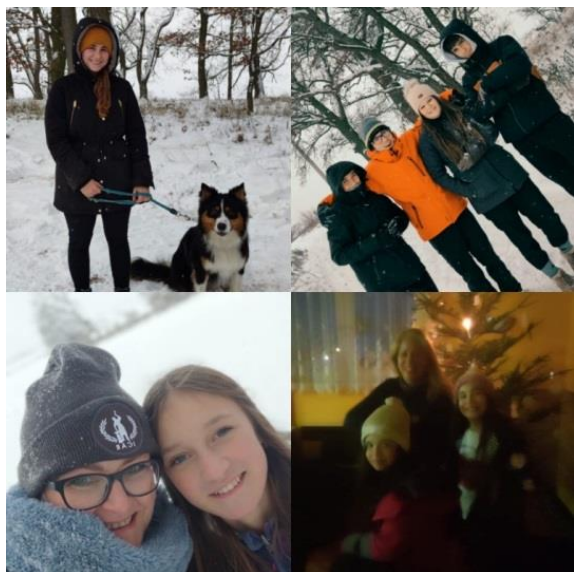
Závěrem roku se Starší Malá Lóže na schůzkách věnovala astronomii a všemu co je spojené s pozorováním hvězd. Prošli jsme si názvosloví, historii a významné osobnosti, díky kterým je pro nás mnohem lehčí pozorovat blízký, ale i vzdálený vesmír. Nicméně pochopit vesmírné vzdálenosti je stále něco nad naše možnosti. Celý vesmírný cyklus našich schůzek jsme měli možnost završit výpravou do digitálního planetária v Hradci Králové. Krom prohlídky několika desítek plastových a papírových exponátů, jsme si na plakátech mohli opět připomenout průkopníky a vědce z naší české historie.

Nejvíce nám však dala prezentace planetária a interaktivní ukázka aktuální noční oblohy. Bylo nám ukázáno, jaká souhvězdí jsou k vidění na noční obloze a podle jaké legendy mají své názvy. Dále jsme se mohli seznámit s detaily planet jako je Jupiter či Saturn, navštívit krátery na měsíci a proletět se nad jeho odvrácenou stranou. Celá exkurze byla završena promítnutím animovaného filmu HORIZON: Beyond the Edge of the Visible Universe a musím se přiznat, že tak zamotanou hlavu, jako po shlédnutí tohoto filmu, jsem opravdu dlouho neměl. Vesmír byl prostě nějak vytvořen a my všichni jsme jeho součástí. Proč to tak však je, na to si musíme najít každý svou odpověď.

Vánoční besídka

Rok se s rokem sešel a prosincový adventní čas nás opět připravil na naši tradiční besídku. Jen místo se čas od času mění a to dle toho, kolik nás momentálně v kmeni je. Počet je natolik veliký, že nám již léta pouze naše klubovna nestačí a hledáme tak prostory, kam se všichni vměstnáme. Letos jsme si vypůjčili společenský sál v obci Jedousov. Zde jsme se také sešli, nechali si zde batůžky, cukroví od maminek a dárečky. Věci, které jsou určené pro zvířátka do lesa a do krmelce, bereme sebou a vyrážíme do nedalekého lesíku. Zde plníme krmelce a většina, tak nějak neorganizovaně řadí, ve sněhové nadílce. Mladší i starší jej rádně využívají i v průběhu schůzky u obecního úřadu, kde se vede litý boj, koulovačka. Kdo nechtěl, v sále zůstal, zpíval, jedl, povídal si. Předcházelo tomu však zklidnění po procházce v tradičním kruhu. Většina byla již nedočkavá, protože pod stromečkem leželo opravdu dost balíčků, které se už chtěly prodat na svět a ukázat se svým novým majitelům. Letos se dárečky vyráběli ve SVĚTLE MODRÉ barvě a začínající na písmenko T. Nejdříve se všem rozdali, poté se po kruhu rozbalili a my tak viděli, co kdo dostal. Všem kdo vyráběli a dali si práci s dárkem, moc děkujeme. Příkladem uvedu inspiraci dárků, které jsme viděli: TANGRAM, TRIČKA, TALÍŘE, TUŽKY, TALISMANY, TRPAJZLÍCI, TUŇÁK, TERČE, TOPŮRKA, TRSÁTKA, TULIPÁNY, TERMOSKY, TAŠKY.....Zelí nám promítal fotky našeho kmene. Takový průřez od samého začátku fungování kmene. Bylo to moc fajn. Zazpívali jsme, popovídali. Tahle vánoční besídka měla všechno, co besídka má mít.

Sportovní den s Trilobitem

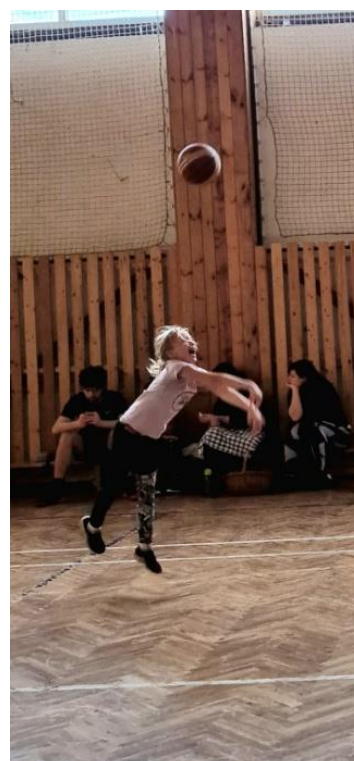
Konal se už podruhé, den před silvestrem v tělocvičně ZŠ Choltice. Akce začínala v 9:00, ale stejně se najdou tací, kteří ani nevědí, kdy se akce koná a přijdou až v 11:00. Ale stejně si to všichni užijou, je to pro úplně každého, klidně i pro lidi co nechodí na trilobit a chtějí si jen zahrát a pobavit se.

Pro menší se v malé tělocvičně postavila dráha s překážkami a dostávaly různé úkoly, mezitím starší hrály ringo a volejbal, nebo ke konci i fotbal a basket na koš.

Tenhle rok chyběla hromada starších a místo nich přišli nějací tatínkové a maminky, někteří hráli opravdu špatně, takže se toho dalo využít a nasbírat body, zatímco někdo se chytnul. Ono naučit se ringo není zas takový přepal. Většina prcků hrála už se staršími, ale někteří se raději houpali na lanech jako opice. Nečekaně se ukázalo, že se přineslo hojné občerstvení, a tak kdo chtěl mohl si dát třeba i kuře.

Akce končila cca. ve 14:00, všichni si to moc užili a ani se moc nebrečelo.

Silvestrovský pochod

Jak jinak zamávat starému roku a přivítat ten nový. Pořádným výšlapem. A jak už je to v našem podání zvykem, během pochodu i soutěžíme.

